

► PROPISI U 2018. UVODE OGRANIČENJE SNAGE

150 AUTOMOBILA ZA MLADE VOZAČE

► DOBRO JE DA ZNATE

12 SAVETA ZA DUŽI VEK ZIMSKIH GUMA

cena:
119,00

broj 436/437
god. XVII, 28. decembar 2017.
u partnerstvu sa QUATTRO

AUTOBEST
POBEDNIK NA TESTU
**Citroen C3
Aircross**

► NOVE KAZNE
STIŽU POŠTOM
• KAKO IZGLEDA
PRIJAVA ZA
PROSEĆNU BRZINU

glasilo za članove
Auto-moto saveza Srbije

ISSN 1451-0529
9 771 451 052009

► PRVA VOŽNJA
Nova Dacia Duster

► 16 MALIH CENTARA ČEKA GOSTE
**GDE JEFTINO
SKIJATI?**

► UPOREDNI TEST HIBRIDA

Kia Niro **Toyota C-HR**

► SERVISI U BORBI ZA KUPCE
KO DAJE
**ZAMENSKA VOZILA
TOKOM POPRAVKE?**

DOŽIVLJAJI TRŽIŠNOG INSPEKTORA SA TRI DECENIE RADNOG STAŽA

SADA I PRODAVCI VOLE INSPEKCIJU

Šta je za 30 godina rada doživeo jedan od najiskusnijih tržišnih inspektora u Srbiji. Na koje sve načine prekršioci pokušavaju da izbegnu kaznu. Koliko se tržište goriva promenilo u poslednjih nekoliko godina i kako prodavci danas gledaju na inspektore

Tržišnog inspektora Ljubišu Milovanovića, ekipa revije SAT Plus pratila je više puta tokom kontrola benzinskih pumpi, ali ovog puta sreli smo se, ne zbog kontrole, već zbog njegovog trideset godina dugog iskustva. Hteli smo da saznamo kako iz njegovog ugla izgleda posao tržišnog inspektora i kojih događaja se posebno seća.

Počeli smo pitajući za zanimljive detalje, recimo izgovore kojima prekršioci pokušavaju da se „izvuku“ kada se otkrije neka nepravilnost.

– Nedavno smo pri kontroli goriva iz rezervoara jednog kamiona otkrili da u njemu nema markera. Vozač je priznao da je kupio gorivo „na crno“ i ponudio da rešimo problem tako

sto će na obližnjoj pumpi kupiti u flasu litar dizela i dati nam da iz nje uzmememo uzorak za analizu – kaže inspektor Milovanović i priseca se da je jednog „maštovitog“ predloga – Zaustavili smo švercerke koji su na Kosovo hteli da prevezu kamion sa baznim uljem koje se namešava u dizel-gorivo. Pokušali su da mi objasne da je tamo sada velika potražnja, pa je cena porasla i da je ste-

„Učestale kontrole dovele su do toga da pumpe sada rade po propisima, pa nemaju razloga da se plaše inspektora“

ta da im propadne prilika da dobro zarade. Zauzvrat su ponudili da mi obezbede letovanje u luksuznom apartmanu u Crnoj Gori. Dešavalо se i da me, kada dođem na pumpu, pitaju da li bih mogao da odložim kontrolu za sutra, jer su trenutno bolesni.

Ljubiša Milovanović je u tržišnoj inspekciji počeo je da radi 1984. godine. Danas je on republički tržišni inspektor, rukovodilac grupe za kontrolu derivata naftne za region Šumadija i Zapadna Srbija. Iako je rukovodilac, svakodnevno radi na terenu kao inspektor, provjeravajući benzinske pumpe i skladišta goriva, i to ne samo u svom regionu, nego širom Srbije. S tim u vezi je bio i odgovor na naše pitanje o radnom vremenu i trajanju kontrole.

– Kontrola jedne pumpe, kada je sve u redu, traje oko dva-tri sata, i pritom proverimo nivo markera koji pokazuju legalnost goriva, uzmememo uzorke za laboratorijsku analizu kvaliteta, pregledamo računovodstvenu dokumentaciju,

ispravnost automata i drugo. Dnevno obično idemo na dve pumpe, i ako su u ovom kraju, kontrolu završimo tokom uobičajenog radnog vremena. Ali ako se na pumpi pojavi neka ozbiljnija nepravilnost, treba nam još nekoliko sati da završimo proceduru – kaže inspektor Milovanović i nastavlja – Inspektori koji rade sa gorivom često idu i van svojih regionala, pa sam, recimo, nedavno išao do Kladova. Samo u putu smo proveli devet sati, i na dve pumpe još po dva-tri, tako da sam kući stigao oko ponocи. Nije retkost i da namerno u kontrolu idemo noću i vikendom, jer nas tada ne očekuju. Poseban slučaj su akcije koje se izvode sa policijom. One su često noću, i obično se satima čeka da se pojave prekršioci. Kada otkrijemo nepravilnost, moramo tada da završimo celu kontrolu, jer ako bismo otisli i vratili se sutra, dali bismo prekršiocu mogućnost da ukloni dokaze.

Od kada je Ljubiša počeo da radi, tržište naftnih derivata se menjalo, kao i

propisi. Kako ove promene izgledaju iz ugla tržišnog inspektora?

– Sada je ceo sistem kontrole naftnih derivata mnogo efikasniji nego pre desetak i više godina. Nekada smo pisali prijave, nakon čega su sledili dugotrajni sudski procesi od kojih nije bilo mnogo koristi. Uz to, kontrole pumpi su bile prilično retke. Od kada je počeo program markiranja, kontrole su svakodnevne, i ako zateknemo neispravno gorivo, njegova prodaja se odmah zaustavlja, stavljamo plombu na rezervoar i ono ne može ponovo da se prodaje. Zato sada vrlo retko nailazimo na nepravilnosti na benzinskim pumpama. Neregularno gorivo pronalazimo kod šverceraca, koji ga, recimo, prodaju iz buradi. To su često raznorazne mešavine nekih ulja, rastvarača i drugih tečnosti, koje se na crnom tržištu prodaju kao dizel-gorivo, a kupci su obično poljoprivrednici i prevoznici. Nedavno smo imali i suprotan primer – cisterna je navodno prevozila

neki rastvarač za boje, ali kada smo ga dali na analizu pokazalo se da je to dizel-gorivo. Šverceri su ga lažno prikazali kao rastvarač da ne bi platili akcizi i druge dažbine za goriva.

Nekada se smatralo da su prodavci i inspektorji na suprotnim stranama i da trgovci ne vole kada im inspekcija pokuca na vrata. Evo šta o tome kaže naš sagovornik.

– Promenio se i odnos prema inspektorima. Nekada na benzinskim pumpama ništa bili dobodošli jer je bilo dosta nepravilnosti, koje su prodavci želeli da sakriju. Učestale kontrole dovele su do toga da pumpe sada rade po propisima, pa nemaju razloga da se plaše inspektora. Prodavci čak vole da dođemo jer je i za njih dobra reklama da je inspekcija bila i utvrdila da je sve u redu. Sve zajedno, iako sada ima dosta posla, lakše je nego ranije jer postoji razrađen sistem kontrola i vidi se da je on napravio red na tržištu goriva u Srbiji. ■

I miševi vole kafu

Od kada je pre nekoliko godina počeo program markiranja goriva, Ljubiša Milovanović je jedan od petnaestak inspektora iz Srbije koji prvenstveno rade kontrole benzinskih stanica i skladišta za goriva. Ranije je proveravao i svu drugu robu, i iz tog perioda ima različitih dogodovština. Recimo, jednom prilikom je zaplenio sedam i po tona švercovane kafe i, kao što se to inače radi, ostavio je na čuvanje u magacinu jedne trgovачke firme, u posebno ogradištenom prostoru. Posle nekog vremena došao je da preuzme kafu i ispostavilo se da nedostaje 300 kilograma.

– Pitam u skladištu gde je nestalo 300 kilograma kafe u zrnu, oni kažu „pojeli miševi“. Posle su priznali da su kroz ogradište provukli vodovodnu cev, bušili džakove i kroz cev „presipali“ kafu – priseca se Ljubiša.

Najviše neprijatnih iskustava bilo je tokom devetdesetih. Tada su mu pokazivali noževe i pištolje, pretili i njemu i porodici. Nekoliko takvih situacija privratio je policiji i na kraju je sve prošlo bez posledica.

Ipak, ima i anegdota iz tog perioda, na primer kada je jedan švercer tražio da mu napišu pijavu tako da ga negde u novembru pošalju u zatvor, pošto mu je kod kuće preko zime hladno, pa da se ogreje dok izdržava kaznu. Drugom prilikom, žena koja je uhvaćena sa nelegalnom robom je pala u nesvest. Ležala je i kada je stigla hitna pomoć, ali kada je doktor rekao da joj daju injekciju, odjednom je skočila i povikala da joj je dobro.

Nisu sve dogodovštine vezane za prekršaje, recimo ona kada je došao u jednu malu seosku prodavnici.

– Dok sam u radnji tražio prodavca, sa fudbal-skog terena koji je prekoputa dotrcava žena i kaže: „Ja sam prodavačica, nego su me naterali da im budem golman, falilo im igrača. Još su me malopre iigrili što sam primila gol, pa sad nema smisla još i vi da me kaznite...“ – priseca se sa osmehom inspektor Milovanović.